

HOGYAN ÉRD EL A CÉLJAIDAT?

Fábián Attila élőben elhangzott tanításának nyers szövege
Budapest, 2020. június 28.

Egy viszonylag könnyen emészthető, ám nagyon mélyreható kijelentéseket tartalmazó üzenettel jöttem a mai nap elétek. Úgy gondolom, hogy egy párotok számára az üzenetben elhangzó kijelentések válaszokat fognak hozni azzal kapcsolatban, hogy hogyan tudunk egyről kettőre jutni, háromról négyre, vagy kilencről tízre. Arról szeretnék ma beszélni, hogy hogyan érd el a céljaidat. Sokaknak vannak terveik, álmaik, elképzeléseik, hogy hova szeretnének eljutni, de sajnos még többen vannak azok, akiknek semmiféle elképzelésük, semmiféle látásuk, semmiféle álmuk, víziójuk nincs arról, hogy hova kellene, vagy hova lehetne eljutni Krisztusban. A Biblia Igéje, a Római levél 8,16–17. igeversei nagyon erőteljes, mély kijelentéseket közöl velünk, amit időnként szinte felfogni, vagy elhinni sem merünk. Így hangoznak ezek az Igék:

Róma 8,16–17.

16. Ez a Szellem bizonyoságot tesz a mi szellemünkkel együtt, hogy Isten gyermekei vagyunk.

Ez az Isten Szelleme.

17. Ha pedig gyermekek, örökösök is; örökösei Istennek, örököstársai pedig Krisztusnak; ha ugyan vele együtt szenvedünk, hogy vele együtt is dicsőüljünk meg.

Halleluja! Az én elképzelésemben, gondolatvilágomban, érzélemládomban ez az örökség sokszor úgy jelenik meg, mint egy nagy balyu, vagy nagy csomag, amit Isten odaajándékozott nekem, és neked is, akkor, és abban a pillanatban, amikor újjászületél. Isteni természet részesévé váltál, a Szent Szellem újjáteremtette a szellemedet, beléd költözött, megújította a szívedet, a szellemedet, és kaptál egy olyan csomagot, vagy, ahogy a 23. zsoltár fogalmaz:

Zsoltárok 23,5.

5. Asztalt terítesz nékem az én ellenségeim előtt; elárasztod fejem olajjal; csordultig van a poharam.

Kaptál egy olyan terített asztalt, amin minden áldás ott van, előtted, előre elkészítve. Életednek egy fontos célja lehet az, hogy ebből az örökségből először minél többet megismerj, hogy mi az, ami hozzád tartozik, mint fiúhoz, és ebből minél többet magadhoz vedd, birtokba vedd. Amikor célokról beszélünk, akkor beszélhetünk olyan általános célokról, amelyek minden keresztény számára egyöntetűen rendelkezésre állnak, és egyöntetűen előtted lehetnek, mint például egy nagyon fontos célnak kellene lenni, hogy minél inkább az elmédet megújítsd Isten Igéjével összhangban. A célnak lehet az, hogy birtokba vedd a gyógyulásodat, ami hozzád tartozik, vagy a gyarapodásodat. Aztán vannak olyan célok, amelyek egyénre szabottak, személyre szabottak, amelyeket külön-külön a gyülekezetben mindenkinek Isten elhelyezett a szívében. Ezt meg kell látnod, és annak neki kell feszülnöd, és azt el kell érned! Ez a cél lehet magánjellegű, a családdal, a házassággal, a munkáddal, vagy éppen a gyermeked nevelésével kapcsolatos. De lehetnek az egyház érdekében lévő célok is ezek, azaz a szolgálatod, mert mindannyian elhívottjai vagytok az Úrnak. Hogy megtaláld azt, amire Isten téged elhívott a gyülekezetben, hogy be tudd tölteni azt a célt, amelyet Ő mutat neked. Amelyek nem a te saját magad céljai, hanem az Ő céljai. Amelyek nem a te saját álmaid és vágyaid, és vízióid, hanem az Ő álmai, és vágyai, és látásai, és víziói, amit beléd helyezett.

Az ember, ahogy éli az életét keresztényként, kiskorúként, felnőttként, vannak álmok, vannak elképzelések, hogy hova szeretnék eljutni. Sajnos, nagyon sok kereszténynek nincsenek se rövid távú, se hosszú távú céljai. Alapjában véve én kétféle célt határoztam meg, így csoportba foglalva, amiről szeretnék ma beszélni. Persze ezt kibontjuk valamennyire. Vannak a rövid távú célok, és vannak a hosszú távú célok. Azt mondom, hogy hát Attila,

mivel készültél te, ez valami pszichológiai maszlag? Ez valami MLM építő tanuló? Honnan szedted ezt? Ahogy a tanítás végére érünk, látni fogod azt, hogy maga Isten és maga Jézus ugyanígy csinálta. Jézusnak volt egy célja. Az a cél, ami neki elsődleges volt az életében, az volt, hogy Ő eljőjön a földre, és meghaljon érted. Őt ez motiválta, ez a végcél, vagy zászló lebegett előtte, e felé, ebbe az irányba ment, és mindent ennek rendelt alá. Ez egy hosszú távú cél volt, a Bibliát felöleli, már az 1Mózes 3-tól kezdődően Isten kijelentette a sátánnak, hogy az asszony magva a fejedre tapos, te pedig annak sarkát mardosod. Az Ószövetségben körülbelül háromszáz prófécia van, ami arról szól, hogy eljön majd a Messiás, és megvált téged. Istennek ez egy célja volt, és nem csupán egy olyan cél, hogy erről ábrándozott, hanem ezt le is írta. Leírta, és eljött Jézus, és nem céltalanul bolyongott a világban, véletlenszerűen, ahogy sok keresztény éli ma az életét, hogy olyanok, mint egy felfúj gumilabda a Balatonba kidobva, és éppen arra mennek, arra haladnak, amerre a szél fújja őket, vagy amerre az áramlat viszi őket. Kell, hogy legyen célod! Kell, hogy legyen életcélod! Kell, hogy legyen olyan életcélod, ami általánosságban mindannyiunké, és kell, hogy legyen olyan életcélod, ami személyes, egyéni. Terád vonatkozik, amiért Isten téged elhívott erre a földre, ezzel a céllal született meg. Ez egy nagy kihívás az életedben, hogy meglásd, felismerd, hogy mi az életed célja, hogy Isten mire akar téged használni, mi a feladatod, minek tudsz igazán nekifeszülni.

Fölteheted a kérdést rendszeresen magadnak, hogy azt végzed-e, azt csinálod-e, amire Isten elhívott? Vagy pedig az eseményekkel sodródsz mindig, és éppen arra csapódsz, amerre a körülmények hajtanak téged? Önmagában az, hogy vannak céljaid, még nem elegendő. A kisgyermeknek is vannak céljai. Azt mondják: én tűzoltó akarok lenni! Aztán azt mondja a kislány, hogy én hercegnő akarok lenni! Ezek álmok. Azt mondja a kisfiú, hogy én superhős akarok lenni! Aztán mikor már növekednek, és kezd az elméjük kinyílni, már 8-10-13 évesek, akkor azt mondják, hogy én futballista akarok lenni! Lehet, hogy azt, hogy valaki sportoló, vagy élsportoló legyen, azt Isten helyezte a szívébe, de vannak olyan gyermeki álmok, olyan gyermeki elképzelések és óhajok, sóhajok, amiket az ember az élete előrehaladtával kinő, mert éretté válik. De vannak olyan célok, amiket Isten mélyen a szívedbe elrejt már akkor, amikor még igen piciny gyermek vagy. Sokszor ez nem lesz nyilvánvalóvá, vagy nem mindenki számára nyilvánvaló, de már felnőtt fejjel, 30-40 vagy akár 70 évesen döbben rá arra, hogy hogy mit kellett volna tennie az életben.

Azt tanácsolom neked, hogy legyél a szívedben engedelmes Istennek, keresd azt, hogy Isten téged mire hívott el, és azt az utat, azt a pályát fúsd be, ami a te elhívásod! Nem az, amit anyu meg apu eltervezett neked, vagy ami a társadalmi, egyházi elvárás feléd, hanem az a személyes dolog, amit Isten neked tartogatott. Ami csak a tiéd. Annyira egyedi vagy, annyira különleges vagy Isten szemében, és annyira – mondhatom így – első osztályú, annyira értékes, hogy Jézus a saját vérért áldozta fel érted! Mert annak ítélte téged Isten, hogy te szeretnivaló vagy. Annak ítélte téged Isten, hogy érdemes érted még meghalni is. De ne állj meg ott, hogy köszönöm, Uram, hanem kívánj belépni abba az örökségbe, amit Ő már megszerzett a számodra! Kívánj belépni abba a teljességbe, amely csak a tiéd! Amit én nem vehetek magamhoz, mert az a tiéd, és vannak dolgok, amik az enyémet, amit te nem vehetsz magadhoz, mert ez egy személyes dolog.

Példabeszédek 19,21.

21. Sok terv van az ember szívében, de csak az Úrnak tanácsa valósul meg.

Sok gondolat van az ember elméjében, de csak az Úrnak tanácsa áll meg.

Példabeszédek 19,21. Szent István társulat fordítása

21. Mennyi terv van az embernek szívében, de (csak) az maradandó, amit az Úr határoz.

Látod-e itt azt, hogy Istennek a te számodra van egy elhívása? Van egy egyedi, rád szabott öltönye, ruhája, ami csak a tiéd? Te nem veheted fel az enyémet, én nem vehetem fel a tiédet.

Nem bújhatsz bele másnak a köpönyegébe! Lehet tanulni másoktól, sőt kell is, sőt egy kicsit magam elé vágok, bátran kijelentem, hogy ahhoz, hogy betöltsd azt az elhívásodat, amit Isten speciálisan neked adott, ahhoz szükséged van másokra is. Mert Isten nem magányos farkasokat hívott el Krisztus Testébe, hanem egy egységre hívott el bennünket, ahol mindenkinek a Testben meg van a maga feladata. Mint ahogy egy hangyabolyban különböző feladatú hangyák élnek, és egy nagy egységben mindenki tudja, mi a dolga. Kerülj a helyedre! Kerülj oda, arra a helyre, ahova a Szellem vezet téged, és legyél engedelmes! Nem mondom, hogy ez mindig könnyű lesz, de meg fogod látni az örömét ennek, meg fogod látni azt, hogy ez egy képzeletedet és a saját álmaidat felülmúló, felülhaladó hely, ami sokkal többet tartogat számodra, mint amit elgondoltál, vagy elterveztél saját magad.

Én az életben – a magánéletben, a vállalkozásomban – sokkal előrébb jutottam, mint ahogy azt én saját magamtól gondoltam volna. Ahhoz azonban, hogy az ember a céljait elérje, önmagában kevés az, hogy van egy víziója, van egy látása. A siker nem automatikus. Az, hogy beteljesedik mindaz, amit Isten elrendelt és eltervezett a számodra, nem véletlenszerű. Ami nagyon-nagyon sok ember életéből hiányzik, hogy tudják ugyan, hova lehetne eljutni, van látásuk arról, van egy zászló előttük, van egy célvonal előttük, milyen magasságokig lehetne elérni. Ez megvan nekik, de önmagában ez egy hiú ábránd marad akkor, ha nem tudod azt, hogyan juss el oda. Ha nincsen terved arra, és nincsenek hozzávaló, hozzárendelt cselekedeteid ahhoz, hogy el is érj.

Nagyon egyszerű dolgokról beszélek most egyébként. Szeretnél egy szakmát magadnak? Mit kell hozzá tenned? Ó, Uram, térdelek előtted, imádkozom napi hat órát! Áldjál meg engem egy szakmunkás bizonyítvánnyal! Ezt kell tenned? Imádkozhatsz érte, és természetesen tedd is meg, ami a te részed az imádságban. De mit kell tenned? Be kell iratkoznod akár egy iskolába, vagy egy tanfolyamot el kell végezned, vagyis kell tenned valamilyen fizikai, természetes dolgot, hogy elérd a célt, hogy legyen egy szakmunkás bizonyítványod. Érettségit szeretnél? Ugyanez a felállítás! Szeretnél egy diplomát? Nem fogják csak úgy odadobni neked. Valamit tenned kell, és kell, hogy legyen egy terved, hogy hogyan jutsz el odáig. Szakmunkás bizonyítványt 20-30 évvel ezelőtt hogyan szereztek az emberek? Beültek az iskolapadba, és az volt a tervük, hogy márpedig én ezt három év alatt végigcsinálom, az elméleti és a szakmai tudást is megszerzem, és akkor elérem a célomat! Így van? Azt gondolod, hogy mindent annyira nagyon el kell szellemiesíteni, hogy a természetes dolgokkal nem is kell foglalkozni? Hiszek a szellemi dolgokban, a szellemi dolgok erejében, és úgy hiszem, hogy az az origója, a kezdete, a vége mindennek. Azonban ebben a világban élsz, és ha felteszem neked a kérdést, hogy ugyan bizony írni-olvasni hol tanultál meg? A gyülekezetben? Nem. A világban. Vagy nem a világban tanultál meg írni-olvasni? Beiratkoztál egy világi, vagy egyházi iskolába, és ott megtanított a lehet, hogy nem is hívó tanár nő vagy tanár bácsi: ilyen az „a” betű, ilyen a „b” betű, aztán a betűkből szavakat raktál össze, és így tovább, ezen a folyamaton keresztülméntél. Rendkívül szellemi dolog volt ez? Bizonyos értelemben igen, de egyébként meg ez egy természetes tanulási folyamat. Azért, hogy megkapd a nyolcadik év végén az általános iskolai bizonyítványodat. Nem a saját terved volt, a szüleid terve volt, hogy elvégzed, de akkor is, így vagyunk a világban. Vannak egyházi-, és a Krisztusban lévő terveink, céljaink, amiknek neki kell feszülni, és ne mondd azt, hogy nem kell fölhasználnunk olyan dolgokat, amelyeket a világon szereztünk magunknak! Hadd mondjak egy példát: szolgáló szeretnél lenni? Elhívottja vagy az Úrnak? Érzed ezt? Azt gondolod, hogy semmi más dolgod nincsen, csak imádkozni, Bibliát tanulmányozni? Ha el szeretnél menni egy alkalomra az autóddal, amikor kifordulsz a kereszteződésben, honnan fogod tudni, hogy kinek van elsőbbsége? Érted ugye, hogy mit akarok mondani? Ha szeretnél jogosítványt, akkor be kell ülnöd egy iskolába, ahol neked megtanítják a KRESZ-t. Mert ha nem, lehet, hogy az első kereszteződésben karambolozol, és nem fogod betölteni az elhívásodat, a szolgálatodat. Érted?

Tehát ahhoz, hogy elérd a céljaidat, kell, hogy legyenek terveid. És az a legjobb, ha Istentől kapod meg a tervet is, amit a cél mellé tudsz párosítani, hogy hogyan fogod azt elérni. Szeretnél leszokni a dohányzásról? Mi a terved hozzá? Térden állva imádkozol, és könyörögsz ezért, hogy Istenem, szabadíts meg engem a nikotin függőségetől? Megteheted, imádkozhatsz ezért, és a Szellem segít neked. De mi a terved? Tanácsolom csak, nem biztos, hogy ezt kell tenned: tervezd el, rövid távú terv, hogy egy hónap múlva a napi adag két szál lesz már csak, amit elszívsz egy nap. Eltervezheted ezt? Vagy naponta két szállal kevesebbet szívsz el? Valakinek alkohol problémái vannak, valakinek drogproblémái vannak. Mi a terved, hogy megszabadulj ettől? Legyen egyik terved az, hogy kijössz abból a közegből, amely körbevesz téged, amely arra csábít, arra ösztönöz, hogy folyamatosan azt tedd, ami a függőséged tárgya.

Kell, hogy legyen célod, de minden célod mellé kell, hogy legyen egy terv, hogy hogyan jutsz el oda! Jézusnak mi volt a célja? Az volt a célja, hogy megvált bennünket a hiábavaló életünkől, és megváltja a szellemünket, újjászült bennünket az Ő vére által. Ez volt a cél. Mit tett ezért a mennyben, az Atya jobbán? Az angyalokkal kigondolta? Nem. Volt egy terve, hogy hogyan. Ez a Biblia elejétől a végéig végigvonul, hogy hogyan végzi be azt a célt, amiért eljött. Amit Ő kitűzött maga elé. Ami miatt mondtam, hogy Ő ezt még le is írta, az azért van, mert bátorítalak téged, hogy te is írd le, hogy milyen rövid távú, és milyen hosszú távú céljaid vannak! Nem mondom azt, hogy minden be fog teljesedni, és minden nagyon gyorsan valóságba fog jönni, sőt, azt mondom nagy bátorsággal, és nagy őszinteséggel, hogy a hosszú távú terveid, amik 10-15-20 vagy 25 évre előre mutatnak, olyan nagyok legyenek, hogy ha valakinek elmondod, az szinte kinevessen, mert annyira elérhetetlennek látszik! Olyan nagyok legyenek az álmaid, a terveid, hogy ha valakinek elmondanád, akkor szinte szégyelled magad, hogy mennyire távol vagy most még ennek a megvalósításától. Olyannyira nagyok legyenek a terveid, a hosszú távú álmaid, hogy mindenképpen Isten segítségére legyen szükséged, hogy elérd valaha azt! Ha elérted két éven belül, akkor nem volt elég nagy az a terv.

Valakinek egy életre szóló cél, hogy egy saját tulajdonú ingatlana legyen. Meg tudom érteni, mert mi is ebben a hajóban evezünk, hogy elérhetetlen volt egy saját tulajdonú ingatlan. Valakinek, akiket a szüleik tudnak támogatni, az teljesen rendben van, és becsülendő, és azért én dicsőséget adok Istennek, hogy nem kellett nagy erőfeszítéseket tennie ahhoz, hogy saját jogú ingatlanja legyen, mert az életben el tudják indítani a szülei őt, és tudnak neki venni egy panellakást mondjuk. Úgy már könnyebb neki elindulni. Úgy hiszem, szinte mindnyájan azt szeretnénk, hogy a gyermekeiteket legalább így el tudjátok indítani. A kívánság megvan. Legyen előtted valami, aminek nekifeszülsz! Legyenek hosszú távú céljaid! Olyanok legyenek ezek, amihez mindenféleképpen a Szent Szellem erejére van szükség, mert magadtól képtelen vagy azt véghezvinni, mert se látható, se fizikai, se tapasztalható esély nincs a megvalósulására a saját forrásból merítve.

De legyenek ilyenek, és bátorítalak, írd le! Miért jó az, ha leírod? Mert újra és újra elővéve azt a papírt, a szemedet rászögezve emlékeztetheted magad arra, hogy van valami, aminek valamikor nekifeszültél, és a motivációd, a belső indíttatásodat újra és újra meg tudod frissíteni, annak ellenére, hogy esetleg néhány év után sem nagyon látszik semmi abból, hogy elértél volna oda. Feleségemmel éppen most vagyunk tizenöt éve házasságban, és nagyon picike kis albérletben laktunk. A házasságkötésünk után talán egy évvel megbeszéltük, elterveztük, és megálmodtuk azt, hogy mi egy szép nagy családi házban szeretnénk lakni, nagy udvarral, és körülbelül megvolt az is, hogy milyen minőségben. Én építőiparos vagyok, elkezdtem a szobákat lerajzolni egy A4-es lapra. Berajzoltuk a nappalit, a konyhát-étkezőt, a két szobát, és rajzoltam volna tovább, de a lap elfogyott. Fogtam még egy lapot, melléragasztottam. Bólogat a feleségem, hogy így volt. Melléragasztottam egy lapot, írtam tovább, hogy itt lesz a lépcsőház, mert emeletes házban gondolkoztunk. Itt lesz egy hálószoba, gardrósza, fürdő-

szoba. Fürdőszobából át lehet menni a gardróbon keresztül a hálószobába, aztán gyerekszoba. Megint elfogyott a lap. Egy harmadikat is melléragasztottam. Olyan nagy volt ez az elképzelésünk, hogy nem fért rá két A4-es lapra. A harmadik lapra fért csak rá. Talán valahol még megvan otthon. Emlékszem, ezután pár évvel a munkámból kifolyólag az egyik ügyfelemnél jártam, akinek nagyon szép nagy háza volt, szép nagy nappalival, szép konyha-étkező, szép nagy udvar, és azt mondta, hogy eladó a háza. Mondta az összeget, félelmetesen nagy összeg volt! A töredéke sem állt rendelkezésünkre. Beszélgettünk, és mondtam, hogy mi is szeretnénk nagy házat. De mégis mennyi pénzünk van? Nem mertem neki elmondani, szégyelltem, hogy mennyire kevés az az összeg, ami rendelkezésre áll ahhoz, hogy egy ilyen házat meg tudjunk vásárolni. Próbálta kihúzni belőlem, mint üzletember az üzletembertől, hogy mégis lássa, mihez tartsa magát, de nem mertem neki elárulni, mert akkor valószínűleg egy mosolygással, legyintéssel elintézett volna. Na, ebből se lesz semmi!

A lényeg, amit ebből mondani akarok, hogy vannak olyan álmok, tervek, célok, amik hosszú távúak. Akár tíz, húsz, huszonöt évesek, amiket Isten helyez a szívedre kívánságként. Lehetnek ezek a sajátjaid is, ha összhangban van Isten Igéjével, és az Ő szándékaival. Halleluja, van szép nagy családi házunk, de erről nem akarok beszélni, hanem arról, hogy azért szükséges, hogy legyenek rövid távú céljaid is, amik pár hetesek, pár hónaposak, egy-két évesek, amik könnyen elérhetőek, mert amikor megtapasztalod a győzelem ízét, amikor megtapasztalod azt, hogy elértél valamit, amit eltervezted, akkor ez bátorít téged. Akkor ez gerjeszt téged. Hova akarsz eljutni a szolgálatban? Hova akarsz eljutni a fejlődésben, a növekedésben? Ha nincsenek távlati, rövid és hosszú távú céljaid, akkor a fejlődésedet akadályozod. De te, aki a kamera mögött állsz, vagy te, aki a hangosító pult mögött állsz, vagy te, aki prédikálsz hétről hétre a gyülekezetekben, vagy te, aki itt énekelsz, vagy hangszeren játszol, ugyanúgy akarod végezni az elhívásodat? Ugyanúgy akarod végezni a szolgálatodat, mint most, öt év múlva is? Vagy szeretnél fejlődni? Szeretnéd könnyebben végezni? Bizonyára szeretnéd, és megvan benned a vágy, hogy jobban végezd azt, amire az Isten elhívott. A kérdés: mit teszel érte, hogy ez így legyen? Leülsz otthon gyakorolni, lefogni az akkordokat, ha zenész vagy? Képzod a hangodat? Vásárolsz könyveket, szakirodalmat, hogy belemélyedj, hogy fejlődjél?

Sokan erre már nem hajlandóak, és a távlati célok, és távlati álmok kimerülnek abban, hogy jaj, de jó lenne! Ami a bajom ezzel a „jaj de jó lenne” kifejezéssel, hogy nincs benne semmi hit! Viszont ha valamiben hiszel, ha hiszed, hogy elérsz valamit, az a hit akkor lesz élő és erőteljes, ha tartozik hozzá valamilyen cselekedet. Ha nincs a hitednek cselekedete, a Biblia írja, semmit nem ér. Mindegy, miben hiszel, milyen nagy vízióid vannak, világméretű szolgálatról, gyógyulások sokaságáról álmodozhatsz, vagy arról, hogy ráteszed a kezed a vakra, és megnyílik a szeme, de mit teszel érte? Természetesen nem te vagy a gyógyító, de hogy az erő megnyilvánuljon rajtad keresztül, ahhoz te is tehetsz valamit. Az Ővele való személyes kapcsolat, az önmagad fölállozása egy eszköz arra Isten kezében, a te kezében is, hogy az az erő, ami Jézusban működött, az benned is működjön. Ez ugyanúgy a tiéd, mint Jézusé volt, mert ugyanazzal a Szent Szellemmel vagy felkenve. Ámen! Az imaéleted, a Jézussal való közösségben való életed, a Szent Szellemmel való együtt járásod ehhez nélkülözhetetlen. Ha ezt elhanyagolod, akkor csak egy álom lesz az, hogy amire úgy vágyakozol, az valóságba jön.

Tehát, összefoglalva, legyenek rövid távú és hosszú távú céljaid is! Írd ezeket föl, akár egy A4-es lapra, és bátorítalak téged, legyen nagyon hosszú a listád! Nekem az első ilyen listám bő huszonkét évvel ezelőtt született, amikor Jim Sanders prédikált valami hasonló üzenetet. Egy imalista volt ez, és nekem akkor nagyon egyszerű, profán dolgokat is fel kellett írni, mert nem volt egyértelmű, hogy bemegyek egy cipőboltba, és veszek magamnak egy cipőt, mert nem volt cipőre való pénzem. Ezért a hitlistámra fölírtam azt, hogy bőrcipő, azt, hogy szövet télikabát, azt, hogy autó, fölírtam azt, hogy bőr hátizsák, és írtam a listát, írtam a listát. Voltak

a listán természetesen olyan dolgok is, amelyek pénzen nem megvásárolhatók. De ahogy teltek az évek, ami valóságba jött, mind kipipáltam. Kipipáltam, kipipáltam, és kipipáltam. Tudod, mi volt az utolsó, amit kipipáltam? Egy pénzen nem megvásárolható dolog. Utolsó volt a feleség, amit kipipáltam, hogy na, ez is megvan! Azért jó, ha van egy ilyen listád, mert magadat tudod emlékeztetni. Lehet, hogy nem kell hitet befektetned abba, hogy bemenj a divatáru üzletbe, és vegyél magadnak egy csinos, elegáns kosztümöt, mert egyszerűen fogod a bankkártyádat, mert a számládon sok pénz van, vagy a pénztárcádból kiveszed az összeget, és kifizeted. Ehhez nem kell hit. Valakinek nagy hit kell ahhoz, hogy vegyen egy új telefont, vagy egy szép inget. Ezt ne szégyell! Ha sok pénzed van, akkor is lehetnek terveid, céljait, amit elérhetsz. De ugye te is tudod, hogy pénzzel nem lehet mindent elérni? Sok mindent meg lehet vásárolni, és a boldogság-érzetet valamelyest ez egy picit előbbre lendítheti, de nem fog tartós boldogságot adni az, amit pénzen megvásároltál. Mert az az új dolog, amire vágysz, és megveszed, az egy-két napig, egy-két hétig örömet jelent neked. Aztán utána régi lesz és unalmas, és megint valami újra van szükséged. Nem baj, ha valami újra van szükséged! Persze, hogyha 12625 pár cipő van már a gardrób szobádban, akkor nem biztos, hogy kell egy következő, mert ez a lónak a másik oldala. De én úgy hiszem, hogy Pál apostol erre is gondolt. Pál apostol erről is beszélt akkor, amikor azt mondta, hogy nem hiszem, hogy már elértem volna.

Filippi 3,12.

12. Nem mondom, hogy már elértem, vagy hogy már tökéletes volnék; hanem igyekezem, hogy el is érjem, amiért meg is ragadott engem a Krisztus Jézus.

Azt mondja, hogy igyekszem, még nem értem el. Pál apostol előtt volt egy látás, egy vízió, egy cél, aminek neki tudott feszülni. Azt mondom neked, ha van neked is ilyen víziód, ez jó. Feszülj neki, legyél motivált, ne engedd, hogy bármi eltántorítson attól, hogy a célotat bevégezd, hogy elérd! Ha pedig nincsen ilyen látásod, akkor kérd Istent, hogy adjon neked, és Ő készségesen ad. Lehet, hogy egyszer-kétszer, ha igazán meghallod a Szellem hangját, akkor olyan dolgokat fogsz hallani, amelyekre azt mondod, hogy: Hát, ez biztos nem Istentől van, mert olyan hatalmas, olyan elérhetetlen! Magadra tekintesz, és azt mondod, hogy énrajtam keresztül? Hát nekem nincsenek meg a talentumaim, képességeim, semmi nincs meg hozzá nekem! És mégis ezt akarod velem, Uram? Legyenek olyan céljaid, amihez kizárólag, és csakis Istenre van szükséged, hogy elérd. Az, hogy vegyél magadnak egy kiló kenyeret, ez a vasárnapi vacsorához való célot, ehhez nem kell különösebben hit. Benyúlsz a zsebedbe, kiveszel párszáz forintot, és veszel magadnak kenyeret. De ahhoz, hogy megvendéged az egész családot egy szép nagy nappalis, konyha-étkezős házban, mert nagy a rokonság, lehet, ehhez hitre van szükséged, mert most éppen egy kicsi lakásban laksz.

De én azt mondom, hogy ne ez legyen az elsődleges! Az elsődleges célot az legyen, amiről Jézus tanított. Keressétek először Istennek országát, és mindez ráadásként megadatik nektek. Ez az út, ez a motiváció legyen benned! Nem az a legfontosabb, hogy jó sok pénzed legyen. Bár én úgy hiszem, hogy ha a Szent Szellemet követed, Ő elvezérel téged azokra a helyekre, ahol ötleteid lesznek. Odaadja neked azokat a kapcsokat, kötelékeket, lehetőségeket, amelyek azt hozzák a te életedbe, hogy boldog, kiegyensúlyozott leszel, és a gyarapodás útján jársz, és növekedni fogsz. Mert Ő egy ilyen Isten! Ő egy gyarapodást adó Isten! Ő egy növekedést adó Isten! Ez az Ő szándéka, ez az Ő akarat! Jézus ugyanígy élte az életét, amikor azt mondta a tanítványoknak, hogy most ide megyünk, és ezt fogjuk tenni, akkor oda mentek, és azt tették. Aztán azt mondta, hogy: Most oda megyünk, és azt fogjuk tenni! Aztán oda mentek, és azt tették. De mindig volt egy magasabb, egy elsőrendű célja Jézusnak, aminek mindent alárendelt, és nem engedte meg semminek és senkinek azt, hogy eltántorítsa attól, hogy Ő a keresztre menjen, és meghaljon.

Ha a Máté 16-ra lapozol, a sokat használt, és mindannyiótok által ismert igesorban Jézus bemutatja nekünk azt, hogy azért a célért Ő mi mindenre hajlandó, hogy elérje azt. A történet-

ben arról van szó, hogy megkérdezi a tanítványokat Jézus, hogy: Kinek mondanak engem az emberek? A tanítványok elmondják, hogy valaki Keresztelő Jánosnak, valaki Illésnek, valaki Jeremiásnak, vagy egynek a próféták közül – olvassuk ezt a Máté 16,14-ben. De ti kinek mondotok engem? – kérdez vissza Jézus. Péter a Szent Szellemtől ihletve, a Szent Szellem kijelentéséből kijelenti azt az örök érvényű alapigazságot, hogy: Te vagy a Krisztus, az élő Istennek a Fia! Halleluja! Péter a szelleméből szól, a szívéből szól. Jézusnak van egy-két igen erőteljes mondata ezt követően Péter számára, és a mi számunkra. De ami figyelemre méltó itt, és amire összpontosítani szeretnék most az, hogy Jézus ezt követően azt mondja:

Máté 16,21–23.

21. Ettől fogva kezdte Jézus jelenteni az Ő tanítványainak, hogy néki Jeruzsálembe kell menni, és sokat szenvedni a vénektől és a főpapoktól és az írástudóktól, és megöletni, és harmadnapon föltámadni.

Jézus itt kijelenti azt a célt, amiért a földre született. Azt a célt, ami a tanítványok előtt el volt zárva, amit nem ismertek még ők sem. Ugyanaz a Péter, aki egyik pillanatban, szinte pár perccel hamarabb a Szellem által szól, utána elkezd az érzelmei, az érzékei szerint beszélni, és azt mondja, hogy szó se lehet erről! Ami a döbbenet, hogy Péter még azt is megengedi magának, hogy megdorgálja Jézust. Ne kerülj ebbe a helyzetbe, ebbe a székbe ne ülj be sohase, hogy te legyél az, aki megdorgáld Jézust!

22. És Péter előfogván őt, kezdé feddeni, mondván: Kedvezz magadnak, oh, Uram! Nem eshetik ez meg teveled.

Tehát gyakorlatilag itt, amire utalni szeretnék, hogy Jézusnak volt egy célja, és mindent annak rendelt alá. Volt egy elhívása, egy küldetése, volt egy küldetéstudata, és ennek a célnak rendelt alá mindent. És akkor jön valaki, akit Ő nagyon szeret. Jön valaki, akit Ő igen kedvel. Jön valaki, akit elsőnek hívott el tanítványának, és aki itt gyakorlatilag azt mondja, hogy: Jézus, Te ezt a célt nem fogod elérni, én ezt nem engedem! Péter nem tudta, hogy milyen szellem által beszél, de Jézus tudta. Jézust nem nagyon érdekelte az, hogy Péternek az érzelmeibe mennyire fog beletaposni, belegázolni, mert azt mondta neki:

23. Ő pedig megfordulván, monda Péternek: Távozz tőlem sátán; botránykő vagy számomra; mert nem gondolsz az Isten dolgaira, hanem az emberi dolgokra.

Elgondolkoztam többször azon, hogy vajon Péternek mi volt a reakciója. Én úgy hiszem, hogy behúzta mindenét, megszeppent, és megalázta magát. Én senkinek nem szeretnék a fejéhez vágni ilyet sohasem, hogy távozz tőlem, sátán! És nem javaslom neked sem. Ugyanakkor, ha van egy isteni elhívásod, van egy isteni célod, van egy terv, amit Istentől kaptál, akkor ne engedd meg senkinek és semminek, hogy eltántorítson attól, hogy azt eléred. Ámen? Mert mondom neked, hogy lesznek ilyenek. Lehet, hogy rokon lesz, lehet, hogy anyu, apu, testvér, anyós, lehet, hogy kolléga, lehet, hogy a gyülekezetből valaki nem nézi ki belőled azt, hogy ezt a nagy álmod eléred. Egyébként – zárójelben mondom – a nagy távlati víziókat nem kell fennköltlen híresztelni mindenkinek, főnek-fának. Ne legyél bolond! Tartsd meg magadnak, szűk körben, családban, de ragaszkodj hozzá! Ha valakinek elmondod, és ő nem úgy fogadja, ez ne tántorítson el téged. Mi lett volna, ha Jézus azt mondja, hogy: Ó, úgy sajnállak benneteket, fiúk! Én itt most valóban meghalok, nektek ezt végig kell nézni. Szenvedés jön rátok, nem akarok ennek kitenni benneteket, akkor inkább mégsem megyek a keresztre! De jó, hogy nem így állt hozzá Jézus! Jézus megutálta Pétert? Dehogy! Jézus elfordult Pétertől azért, mert az testi volt, érzéki volt, és az érzelmei által fejezte ki, amit egyébként úgy gondolnánk, hogy természetes emberi reakció? Nem egy természetes emberi reakció, hogy amikor valaki azt mondja, hogy: Én megyek, és szenvedek, meg fogok halni! –akkor azt mondja: Biztos, hogy ezt kell tenned? Valószínűleg megkérdeznéd te is a melletted ülőtől. Nem mondanád, hogy: Menjél csak, szenvedjél, majd végignézem!

Tehát emberi reakció volt, Péter nem a szellemi oldalt képviselve szólt Jézushoz. És Jézus ezt tudta, mert azt mondta neki, hogy: Ezek nem az Istennek a dolgai, amik most belőled

felszínre jöttek! Nem azt követed, nem azt nézed, amit Isten akar, hanem azt, amit az ember, és ez egy veszélyes pont a céljaid elérésében! Akkor, amikor nem rendeled alá magad mindenben Isten Igéjének, amikor nem rendeled alá magadat, a gondolataidat, az érzelmeidet annak, hogy márpedig a legfelsőbb hatalom a te számodra Isten beszéde, akkor a sátán ki fog játszani, és ki fog pöckölni. És akkor azt mondod, hogy: Én imádkoztam, sőt, még tettem is dolgokat, hogy elérjem a céljaimat, és mégsem sikerült! Miért nem? A másoknak meg miért igen? A gondolkozásmódodban, a mentalitásodban, az elképzeléseidben látod magad abban, hogy átszakítod a célszalagot, és ott vagy, és megérkezel? Vagy pedig azt mondod, hogy: Nekem sohasem lesz ilyen autóm! Á, nekem soha nem lesz ilyen házam! Á nekem soha nem lesz olyan szolgálatom! Tudod, mi ez? A hitetlenség szava. Nemhogy egy gátat húztál magad elé, hanem egy nagy, vastag, áthatolhatatlan falat! Ezt kell lerombolnod az elmédben, a képzeletedben, az elképzeléseidben, a gondolatvilágodban, hogy meglásd magad előtt a célt. Még ha nagyon messze is van, de ott van! És odamegyek, és annak feszülök neki!

Filippi 3,14.

14. De egyet cselekszem, azokat, amelyek hátam mögött vannak, elfelejtem, azoknak pedig, amelyek előttem vannak, nékifeszülve, célegyenest igyekszem az Istennek a Krisztus Jézusban onnét felülről való elhívása jutalmára.

Halleluja! Hadd olvassam fel nektek most a Példabeszédek 19,21-et egy angol fordítás szerint. Ezt az Igét olvastuk az alkalom elején.

Példabeszédek 19,21. Angol fordítás

21. Az ember a szívében eltervezi az útjait, de az Úr fogja vezetni a lépéseit.

Ha nem tervezed el az utadat, akkor Isten nem tudja vezetni a lépéseidet. Addig a cél, vagy az az örökség, amit a pásztor, vagy a prédikátor a tanításokban eléd fest, egy elérhetetlen álom lesz csupán. Egy olyan köd, ahova mások megérkeztek, de én miért nem? – kérdezed. Tervezz! Nagyon sok keresztény életéből hiányzik a tudatosság. Hiányzik az, hogy tudja, hogy amit tesz, azt miért teszi, miért csinálja. Ezért van nekem egy picit bajom azokkal az imádságokkal, és azokkal az imakörökkel, amelyeknek nincsen célja. Imádkozunk, de miért imádkozunk? Hogy eltöltsük az időt? Természetesen imádkozunk azért, hogy Istennek a tökéletes akarata valóságba jöjjön mindannyiunknak az életében. Imádkozunk gyógyulásért, imádkozunk fejlődésért, növekedésért, bölcsességért, Izraelért, és sok mindenért, de nagyon sokszor sok ima hangzik el csak úgy ki, a nagyvilágba, és nincsen célja. Ha van célod, akkor tudsz céltudatos lenni. Én nem akarok úgy imádkozni, hogy ne érjek el eredményeket! Én úgy akarok imádkozni, és úgy szeretek imádkozni, hogy látom a kézzelfogható eredményeit is.

Ugyanakkor persze vannak dolgok, amiket nem látunk meg azonnal. Vannak, amiket sok év távlatából látunk meg, és vannak olyan dolgok, amiket a fizikai életünkben soha nem látunk meg. Majd akkor látjuk csak meg, amikor a mennyben leszünk. Ne akarj mindent a szemeiddel látni! Félre ne értsd, kérlek, amit mondok! De kell, hogy legyen célod, és kell, hogy legyen mellérendelt terv, hogy hogyan jutsz el oda. A problémákkal sincsen semmi baj. Azzal, hogy teszten, problémán, nehézségen mész keresztül az életben, önmagában ez nem baj. Az a baj, ha nem tudod, hogyan gyere ki belőle. Érted a különbséget? Önmagában az, hogy problémákkal szembesülünk, ebben a világban egy olyan természetes dolog, amiről az Ige ír: ha mindent jól teszel, ha engedelmes vagy, hűséges vagy, Isten Igéjének alárendelt életet élsz, szeretetben jársz, és lehetne sorolni a jó jellemvonásaidat, és mindent az Ige szerint teszel, akkor is lesznek megpróbáltatásaid! Ez nem egy rossz megvallás, nem egy rossz prófécia – erről a Biblia tanít. A különbség az, hogy te a kősziklán állsz-e, és erre a megpróbáltatásra, nehézségre gyakorlatilag úgy reagálsz, hogy nincs rád hatással, vagy pedig ez összedönt téged, és mint pozdorja, mint a homokra épített ház, nagy kárát vallodd annak a megpróbáltatásnak? Az, hogy szembesülsz nehézségekkel, ez nem baj, sőt! Sőt – és ez az, amit ma nem akartál hallani – a te javadra lehet! Mert az a probléma, ami gátként, hegyként

előtted áll, az lehet neked egy lépcsőfok, hogy rálépsz, és magasabbra jutsz, mert megerősödsz általa. Halleluja!

Az viszont probléma, ha a célod elérése közben akadályokkal szembesülsz, és nem tudod, hogyan oldjad meg, elképzelésed nincs. Ez probléma, mert akkor a sötétségben vagy. Isten Igéje világosság, és Isten Igéje világosítja meg az utadat – írja ezt a Zsoltárok. Isten Igéje világítja meg az ösvényt, amin járunk. Dicsőség ezért Neki! Ha szoros kapcsolatban vagy az Igével, és a Szellemmel együtt járod az életedet, akkor ne keseredj el, mikor problémába, akadályba ütközöl a cél felé vezető úton. Mert ez ebben a világban egy természetes dolog. Most felhívom a figyelmedet: ha írsz egy hosszú listát, egy, két, három, négy, öt oldalt, bármennyit, legyen minél hosszabb, nem fog minden az öledbe hullani.

A siker nem automatikus, tenned kell érte. A növekedést Isten adja, Ő a növekedést adó Isten, viszont a hit egy cselekedet. Ha úgy gondolod, hogy mindent el tudsz érni imádsággal, akkor már jó úton vagy, de ne felejtsd: imádkozol, aztán cselekszel, aztán megint imádkozol, aztán megint cselekszel! Mit cselekszel? Amit előtte az imádságban hallottál, hogy mit kell tenned. Ha csak imádkozol, olyan szélsőségessé válsz, hogy eldölsz valamelyik irányba, és kérdezed: Uram, miért nem változik meg az életem? Ha csak állandóan tepersz, és cselekszel, és benne vagy a törvénykező mechanizmusokban, és cselekedetekben, és azt hiszed, hogy a cselekedeteid elő fogják hozni azt, amit csak a Szellem tud előhozni, akkor ez egy másik szélsőség. A kettő párhuzamban, és együtt jár. Úgyhogy kövesd Isten Szent Szellemét, és Ő el fog téged vezetni olyan helyekre, amik meghaladják a saját magad elképzeléseit! Kövesd Isten Szellemét, és meg fogod haladni azokat az anyagi lehetőségeket, amikről most csak álmodozol! Kövesd Isten Szent Szellemét, és olyan csodákat fogsz megtapasztalni, amelyeket saját erőforrásból soha nem értél volna el! Dicsőség Neki!

Úgy hiszem, hogy a lényegét elmondtam nektek, amit ezzel kapcsolatban akartam. Ha van valami, amit ma hazavihetsz, haza kell vinned! Pár mondatban összefoglalva: legyenek álmaid, de ezek ne ilyen gyerekes álmocskák legyenek! Legyenek vágyaid, terveid, és ezek legyen összhangban Isten vágyaival, terveivel, hogy Őt halld meg, mert az fog megvalósulni, amit Ő eltervezett a te számodra. Isten nem azt fogja megáldani, amit te kigondolsz, hanem azt, amit Ő kigondolt. Miért? Mert az Ő terve már áldott! Az Ő útja már áldott! Ő arra fog áment mondani. A nagyzó, fellengzős, kivagyiságból fakadó álmok, hogy nekem ez van, nekem az van, nekem ilyen autóm van, nekem ilyen házam van, nekem ilyen szolgálatom van, hozzám ennyien járnak, engem ennyien hallgatnak – ezek nem kedvesek Isten előtt! Isten adja a növekedést.

Én hiszek a növekedésben. Megtapasztaltam már a növekedést nem egyszer. Ennek a csodájában élek több mint húsz éve. És élvezem. Jó erről úgy bizonyoságot tenni, hogy valóban működik Isten Igéje. Ha Isten engem képes volt használni a világban egy vállalkozásban, vagy egy gyülekezetben, az egyházban – akármilyen szinten is –, ha velem ezt meg tudta tenni, akinek a táluentumos példázatból az egy táluentum jutott, vagy talán csak egy fél, akkor veled is meg tudja tenni. Mert én sajnos nem az vagyok, akinek öt, tíz táluentumot adott a gazda, hogy azzal induljon az életbe, hanem nagyon kevéssel indultam el. De amit kaptál, azt meg tudja Ő sokszorozni a számodra, de a te közreműködéseddel. Te kellesz hozzá! Nem véletlenszerűen történik meg, kellesz hozzá. Te kellesz hozzá!

Lehet, hogy kaptál válaszokat a mai napon, lehet, hogy még több kérdésed van, mint előtte, de ez nem baj. Amíg vannak jó kérdéseid, kaphatsz jó válaszokat. Amíg megvan benned a vágy, megvan benned a kívánság, hogy tanulj, fejlődj, addig Isten nem fogja feladni veled kapcsolatban. Még ha elmulasztottál sok-sok évet is akár, Isten akkor sem adja fel veled. Dicsőség legyen Istennek!

Hitmegvallást fogunk tenni: Mennyei Atyám, köszönöm a Te Igédet. Köszönöm, hogy felkentél engem. A Te keneted az, amely bennem van, amely élvezérel minden igazságra. Kérlek Téged most, Atyám, jelentsd ki a Te céljaidat, a Te vágyaidat az én szívembe, hogy

tisztán lássam azokat, hogy neki tudjak feszülni, hogy motivált legyek, hogy azokat elérjem Jézus nevében! Elhatározom most itt, előtted, hogy alárendelem magam a Te akaratodnak. Dicsőséget adok Neked, amiért feljebb, hogynem mint kérném, vagy elgondolnám, Te megáldottál engem. Köszönöm, hogy a szemeimmel is megláthatom azt, hogy a Te Szent Szellemed valóságosan működik az életemben. Áldás leszek mások számára. Kijelentem, hogy helyreáll minden, ami elromlott az életemben. A helyreállítás Istene vagy, és a Szent Szellemed ereje kimunkálja ezt bennem. Betöltöm az elhívásomat, nekifeszülök az elhívásomnak. Eközben gyönyörködöm benned, és örökkön-örökké dicsőítelek Téged, Jézus nevében! Ámen.

* Az idézett Igék a KSZE revideált Bibliából származnak, amely a King James kiadás számozását követi. A függőleges vonallal jelzett részek más fordításból származnak.